

Демократія

Підготував
курсант групи 9461
Яцько Б.О.

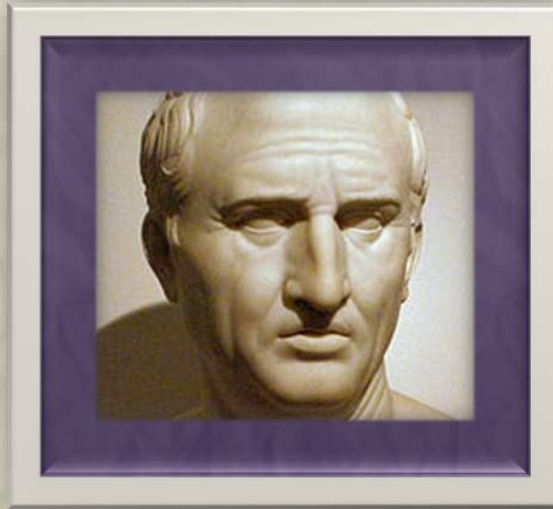
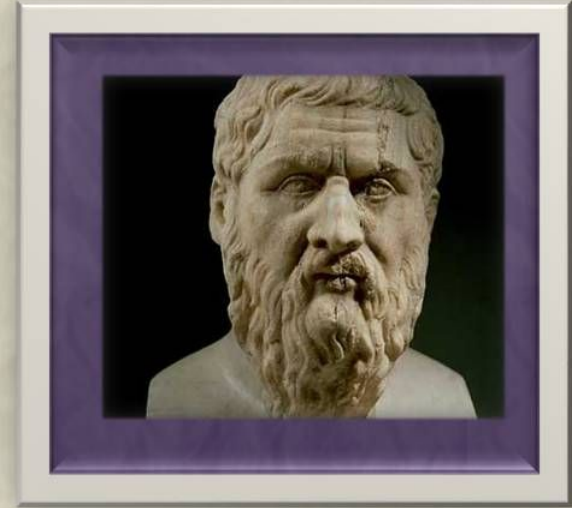
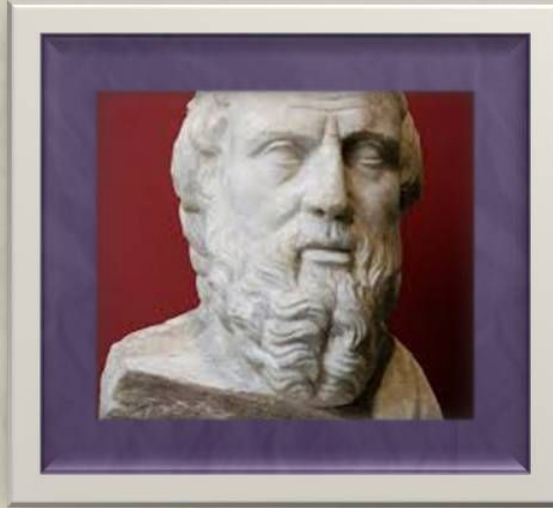
Демократія — політичний режим, за якого єдиним легітимним джерелом влади в державі визнається її народ. При цьому управління державою здійснюється народом, безпосередньо (пряма демократія), або опосередковано через обраних представників (представницька демократія).

Самий термін «демократія» складається з двох грецьких слів: *demos* - народ і *cratia* - владарювання, отже, це «влада народу».

“Демократія виходить з самого народу, вона здійснюється народом і в інтересах народу.”

Авраам Лінкольн

Для Геродота (у нього це поняття зустрічається вперше), так само як і для Платона, Аристотеля, Цицерона, Сенеки й інших класичних авторів демократія означала не якійсь визначений стан суспільства, а особливу форму організації державної влади - нею володіють не одна особа (як при монархії і її варіаціях, скажімо, тиранії) або група людей (приміром, при аристократії і її різновидах, начебто олігархії або плутократії), а всі.

ВСТАНОВЛЕННЯ СУЧАСНОЇ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ДЕРЖАВИ

Стадії	Головна вимога	Домінантний тип права	Побоювання...	Прагнення до...	Політично-інституційні висновки
I	«Мир»	загальні права на виживання і на безпеку	насильницької смерті, загальної ненадійності, терору, цивільної війни, внутрішньої роз'єднаності	внутрішньому світу, безпеки, прогнозованості ясності владних відношень	державний суверенітет, монополізація державою законних засобів фізичного насильства
II	«Свобода»	права особистої свободи	державного терору, насильства над совістю, дріб'язкової опіки з боку державних органів	Свободи особи і ринку, самовизначення, сфер позадержавного втручання	конституційна держава, невідчужувані основні права і свободи людини, поділ влади, принцип парламентської більшості
III	«Рівність»	право політичної співучасті, сприяння	рабства, безправ'я, ущемленості, нераспространенности цивільних свобод на всіх	рівноправності, рівної для усіх свободі, співучасті в політичних рішеннях	правова держава, політична демократія, право на загальні і рівні вибори, парламентське представництво, суверенітет народу, співробітництво партій
IV	«Братерство»	соціальні	цивільні) права соціальної і матеріальної ущемленности, злидні	матеріальному статку, забезпеченню рівності шансів	соціальна держава, сучасна держава загального благоденства
V	«Навколишнє середовище»	право на екологічне виживанж (екзистенціальні права людини і права самої природи)	загальної руйнації природи і життя, атомної й екологічної катастроф, небезпеки для природних умов життя	нормальному існуванню в умовах світу, екологічній рівновазі, «природному», адаптивному способі життя	захист тваринного світу, середовище обитання і життя як конституційні права, комісії з етики, заснування технічних академій

ФОРМИ ДЕМОКРАТІЇ:

➤Пряма - безпосередня - форма народовладдя, за якої влада здійснюється через безпосереднє виявлення волі народу або певних соціальних груп - народне вето, народна ініціатива, народне відкликання свого обранця, плебісцит, референдум, вибори;

➤Непряма - представницька (виборна) - форма народовладдя, за якої влада здійснюється через виявлення волі представників народу у виборних органах - парламенти, органи місцевого самоврядування (тут депутати здійснюють свої функції представництва на основі колегіальності).

Демократія ділиться на:

- ❖ Політичну, яка передбачає лише формальну рівність, рівність прав;
- ❖ Соціальну, яка заснована на рівності фактичних можливостей участі громадян в управлінні державою.
- ❖ Конституційна демократія – антипод до таких форм. Вона ставить владу більшості у визначені границі, обмежує її повноваження і функції за допомогою конституції і розподілу влади і забезпечує тим самим автономію і свободу меншості, в тому числі і окремих осіб.

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ДЕМОКРАТІЇ:

- ☞ Юридичне визначення і інституаційне вираження суверенітету, верховної влади народу. Тільки народ, а не монарх, аристократія, бюрократія чи духовенство виступають офіційним джерелом влади. Суверенітет народу виражається в тому, що тільки йому належить засновницька, конституційна влада в державі, що тільки він вибирає своїх представників і може періодично приймати участь в розробці і прийнятті законів за допомогою народних ініціатив і референдумів.
- ☞ Періодична виборність основних органів держави. Демократичною може вважатись лише та держава, громадяни якої здійснюють верховну владу, вибираються, причому вибираються на обмежений термін.
- ☞ Рівність прав громадян на участь в управлінні державою. Цей принцип потребує як мінімум рівності виборчих прав.
- ☞ Прийняття рішень за більшістю і підкорення меншості більшості при їх здійсненні.

ПРИНЦИПИ ДЕМОКРАТІЇ:

✓Принцип поділу влади

✓Принцип виборності основних органів державної влади.

✓Принцип плюралізму.

✓Принцип гласності.

✓Принцип рівності.

✓Принцип більшості.

✓Принцип незалежного контролю.

Під **ідеалом демократії** розуміють той сучасний її стандарт, згідно з яким оцінюють демократичність різних форм врядування. Він є відправною точкою для «будівництва» різних концепцій (в теорії) і різних моделей (на практиці) демократичного ладу. Залежно від того, як люди уявляють собі демократичний ідеал, що найбільше цінують та на чому акцентують у понятті демократії, залежить їхня прихильність до певних концепцій чи певних різновидів демократії.

Цінності Демократії:

- Толерантність
- Компроміс
- Вибір
- Відповідальність
- Громадянськість

Демократія ,як політичний режим

Не праві ті, хто вважає демократію ідеальним політичним режимом. На практиці демократія не є владою народу. Керують уряди, урядові чиновники. Відомий французький державний діяч, історик і літератор Алексис де Токвиль ще в 1835 році помітив, що недоліки і слабості демократичного правління, легко видні, вони доводяться очевидними фактами (складність прийняття рішень, тривалі обговорення того або іншого питання і т.д.), тоді як його сприятливий вплив виявляється непомітним, схованим образом. Недоліки його уражають з першого ж разу, а його гарні якості дізнаються тільки з часом.

Формально юридичними принципами демократичної держави є наступні:

- 1) визнання народу вищим джерелом влади;
- 2) виборність основних органів держави;
- 3) рівноправність громадян (насамперед рівність виборчих прав);
- 4) підпорядкування меншості більшості при прийнятті рішень.

